

[Forsvarsministeren.]

dispositionsplan, der skal godkendes af boligministeriet. Derfor har vi truffet denne beslutning, ellers kommer det hele bare til at ligge og flyde.

Når hr. Bo Kristensen nu nævner Københavns kommune, må jeg måske også føje til, at arealer, som staten sælger, går gennem arealudvalget, hvor forskellige ministerier, ikke mindst økonomi- og budgetministeriet, er repræsenteret, og det har her været kutyme, at man ikke kun henvender sig til én interesseret, men i sådanne tilfælde udbyder til almindeligt køb. Sådant har praksis også været tidligere. Naturligvis vil man tage kontakt med Københavns kommune — den første har været der — men af de praktiske grunde, jeg har nævnt, er man ikke kommet videre.

Det andet konkrete spørgsmål var, hvem der så skal eje arealet. Jeg har udtrykt mit stærke ønske om at få denne sag afklaret og har forklaret hvorfor. Når man ligger inde med skødet, rent formelt, til et sådant areal med de problemer, det rejser, er det da klart, man er interesseret i at nå frem til et resultat. I den 3-årige periode vil det fortsat være sådan, at forsvarsministeriet formelt ligger inde med skødet til arealet.

Bo Kristensen: Jeg vil starte med at beklage, at forsvarsbudgettet skal belastes med sådanne udgifter, idet det, der finder sted ude på arealet, bestemt mere er kulturelle og sociale foranstaltninger, som burde være optaget på disse konti i stedet for på forsvarsministeriets.

Det er jo en kendt sag, at arealudvalget har haft samarbejde med Københavns kommune, og det er ikke noget, som bare har stået på i år. Der burde være sket langt mere i denne sag. Der har været 5 år, og det må være rigelig tid til at løse disse problemer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Elmholt* til undervisningsministeren:

„Kan og vil ministeren tage initiativ til at standse averteringen under billet mrk. efter katte som forsøgsdyr?“

(Spm. nr. 160).

Skriftlig begrundelse.

I adskillige dagblade har siden jul været indrykket annoncer med følgende ordlyd:

„KATTE SØGES

Videnskabeligt institut søger katte til forsøg i dyb bedøvelse i overensstemmelse med lov nr. 93 af 31. marts 1953 om dyrs anvendelse ved biologisk forskning og sygdomsbekæmpelse.

Kattene skal være udvoksede og betales med 20 kr. pr. stk. Kattene afhentes. Evt. tilf. nr. bedes opgivet.

Billet mrkt. 4120 til Jydske Tidende, Kolding.“

Tilsyneladende står statslige eller kommunale institutioner bag denne avertering. Man kan undres over, at tilfældigt sammenbragte dyr kan tjene videnskabelig forskning, og det er rimeligt at fremhæve, at det belaster forskernes velvilje i befolkningen.

Hertil kommer angsten blandt dyrevenner, der næppe tør slippe deres dyr ud af frygt for, de skal blive indfanget og solgt.

Et forbud mod den nævnte avertering ville blive modtaget med tilfredshed.

Elmholt: Det kan ofte være vanskeligt at finde de rigtige ord, når man skal karakterisere og beskrive en bestemt sag. Det, der ligger bag det spørgsmål, jeg har stillet, har jeg fundet karakteriseret på udmærket vis i et indlæg i Jydske Tidende den 11. februar, som jeg vil tillade mig at citere:

„Med forfærdelse har jeg set annoncer i dagbladene, hvor statsinstitutioner søger katte og hunde til videnskabelige forsøg.

Med forfærdelse modtager jeg overalt det ligegyldige svar, at det er lovligt.

Kan disse institutioner ikke selv opdrætte deres dyr, så disse under opvæks-